



שבוע

ינואר-פברואר

ראשון שני שלישי רביעי חמישי שישי שבת

	א 3 ראש חודש	ב 4	ג 5	ד 6	ה 7	ו 8 בא
ז 9	ח 10	ט 11	י 12	יא 13	יב 14	יג 15 בשלח שבת שירה
יד 16	טו 17 ראש השנה לאילנות	טז 18	יז 19	יח 20	יט 21	כ 22 יתרו
כא 23	כב 24	כג 25	כד 26	כה 27	כו 28	כז 29 משפטים
כח 30	כט 31 יום כיפור קטן	ל 1 א' דדאש חודש				



שבט

המולד בליל שני, שעה 2, 23 דקות ו-15 חלקים

תחילת זמן ברכת הלבנה: אשכנזים: ליל שיש, אור לה' בשבט

ספרדים: ליל שליש, אור לט' בשבט

סוף זמן ברכת הלבנה: ליל שליש, אור לט"ז בשבט, עד השעה 20:36

שבת פרשת בא ו' בשבט (8 בינואר)

מפטירים בבניא ירמיה (מו, יג - כח): "הדבר אשר דבר ה'" עד "ונקה לא אנק". חלק מהספרדים מפטירים בבניא ישעיה (יט, א - כה): "משא מצרים" (ויש מתחילים פס' קודם: "בעת ההיא יובל שי") עד "ונחלתי ישראל". במניין משותף נכון להפטיר כמנהג הראשון.

כניסה	יציאה
16:20	17:26
16:30	17:30
16:11	17:29
16:32	17:31

שבת פרשת בשלח – 'שירה' י"ג בשבט (15 בינואר)

בפסוקי דזמרה יש נוהגים לומר את שירת הים פסוק פסוק. חלק מהספרדים נוהגים לקרוא אחריה את פסוקי "ותקח מרים הנביאה" עד "כי אני ה' רופאך" (שמות טו, כ - כו). בקריאת התורה נוהגים לקרוא בנעימה מיוחדת חלק מפסוקי שירת הים ופסוקים נוספים. יש נוהגים לעמוד בקריאת שירת הים.

מפטירים בספר שופטים. האשכנזים קוראים (ד, ד - ה, לא): "ודבורה אשה נביאה" עד "ותשקוט הארץ ארבעים שנה", והספרדים מתחילים: "ותשר דבורה" (ה, א). במניין משותף נכון להפטיר כמנהג האשכנזים.

כניסה	יציאה
16:26	17:32
16:36	17:35
16:17	17:35
16:38	17:36

יום שני ט"ו בשבט (17 בינואר) – ראש השנה לאילנות

יום זה הינו ראש השנה לאילנות לעניין תרומות ומעשרות, ערלה ונטע רבעי. הספרדים נוהגים לומר תיקון לט"ו בשבט – 'פרי עץ הדל'. נוהגים לאכול פירות ובפרט משבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל. בפירות יבשים יש להזהר מחרקים. אין אומרים תחנון ביום זה ולא במנחה שלפניו. האשכנזים אומרים 'איל ארך אפים' ו-'למנצח'.

תפילת הן איש חי לט"ו בשבט

"ויאמר אלקים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן. ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלקים כי טוב".

אָנָא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, הַיּוֹם הַזֶּה לְאִילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אָנָא ה' הַצְלִיחָה נָא, הַיּוֹם הַזֶּה לְאִילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אָנָא ה' הַרְוִיחָה נָא, הַיּוֹם הַזֶּה לְאִילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אָנָא ה' הִיטִיבָה נָא, הַיּוֹם הַזֶּה לְאִילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אָנָא ה' בָּרַךְ נָא, הַיּוֹם הַזֶּה לְאִילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אֵל נָא פְצִיחַ שָׁנָה זוֹ מִשְׁמִיר וְשִׁית, וּבָרַךְ עֵץ שָׁמֶן וְזֵית.

אֵל נָא בְמִטְר רַוָּה חֲרֻבוֹי יְשִׁימוֹן, וּבָרַךְ גֶּפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן.

אֵל נָא רִמֵּם עֲצָרֵת עוֹלָלֵי טְפוּחִים, וּבָרַךְ אֶגְזוֹ וְתִמְר וְתַפּוּחִים.

אֵל נָא צִדְקָה מַעֲמֵךְ בַּל יִפְסֵק, וּבָרַךְ חֲרוֹב וּקְרִסְטָטָל וְאַפְרָסֵק.

אֵל נָא חֲלַץ קְהֵלָה אֲשֶׁר אֵלֶיךָ תַּעֲרֹג, וּבָרַךְ הַתּוֹת וְהָאֵס וְהָאֶתְרוֹג.

יהי רצון מלפניך יי אלקינו ואלקי אבותינו שתברך כל אילנות האתרוג להוציא פרותיהם בעתם ויוציאו אתרוגים טובים יפים ומתדירים ונקיים מכל מום ולא יעלה בהם שום חזזית, ויהיו שלמים ולא יהיה בהם שום חסרון ואפלו עקיצת קוץ, ויהיו מצויים לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום שהם, לקיים בהם מצות נטילה עם הלולב בתג הסכות שביא עלינו לחיים טובים ולשלום כאשר צויתנו בתורתך על ידי משה עבדך:

שבת פרשת משפטים כ"ז בשבט (29 בינואר)

מפטירים בנביא ירמיה (לד, ח - כב): "הדבר אשר היה אל ירמיהו" עד "אתן שממה מאין יושב", ומוסיפים שני פסוקים (לג, כח-כו): "כה אמר ה'" עד "כי אשיב את שבותם ורחמתיים". מברכים חודש אדר ראשון – ר"ח בימים שלישי ורביעי. אין אומרים 'אב הרחמים'.

כניסה	יציאה
16:39	17:44
16:49	17:47
16:30	17:47
16:50	17:48

"וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עָבֹת וְעֵרְבֵי נָחַל".

ויהי רצון מלפניך יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּעֲזָרְנוּ וְתַסִּיעֵנוּ לְקִיּוֹם מִצֻּה זוֹ שֶׁל נְטִילַת לִלְבָּב וְהִדָּס וְעֵרְבָה וְאֶתְרוֹג כְּתֻקָּה בְּזִמְנָהּ בְּחַג הַסְּכוּת שְׂיָבֵא עָלֵינוּ לַחִיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב, וְתַזְמִין לָנוּ אֶתְרוֹג יָפֶה וּמִהֲדָר וְנִקְיָ וְשָׁלֵם וְכָשֵׁר כְּהִלְכָתוֹ.

ויהי רצון מלפניך יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּבָּרַךְ כָּל מִינֵי הָאֵילָנוֹת וְיִוצִיאוּ פְרוּתֵיהֶם בְּרַבּוּי, שְׁמָנִים וְטוֹבִים, וְתַבָּרַךְ כָּל הַגִּפְנִים שְׂיִוצִיאוּ עֲנָבִים הֶרְבֵּה שְׁמָנִים וְטוֹבִים, כְּדִי שִׁיְהִיָּה הֵיִין הַיּוֹצֵא מֵהֶם מְצוֹי לְרַב לְכָל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְקִיּוֹם בּוֹ מִצְוֹת קִדּוּשׁ וּמִצְוֹת הַבְּדִלָּה בְּשִׁבְתוֹת וּבִיָּמִים טוֹבִים, וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ וּבְכָל יִשְׂרָאֵל אֲחִינוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "לֵךְ אֶכֶל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךָ וּשְׂתֵה בְּלִב־טוֹב יִינֶךָ כִּי כָבֵד רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֶׁיךָ", "בְּאֵתִי לִגְנִי אֲחֹתִי כְּלָה, אֲרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי, אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי, שְׁתִּיתִי יַיִן עִם חֲלָבִי, אֲכָלוּ רַעִים וְשָׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים". "יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי".

שבת פרשת יתרו כ' בשבט (22 בינואר)

את עשרת הדברות נוהגים לקרוא בטעם העליון, וחלק מהאשכנזים קוראים בטעם התחתון. במניין משותף נכון לקרוא בטעם העליון. יש נוהגים לעמוד בעת קריאת עשרת הדברות.

כניסה	יציאה
16:32	17:38
16:43	17:41
16:23	17:41
16:44	17:42

מפטירים בנביא ישעיה (י, א): "בשנת מות המלך עוזיהו". הספרדים – עד סוף הפרק, והאשכנזים עד "בן טבאל" (י, ט), ומוסיפים: "כי ילד לנו" עד "תעשה זאת" (ט, ה - ו) וכך נכון להפטיר במניין משותף.